

tu, da so prisostvovali tej svečanosti. Prof. Poredoš kot predsednik Zdravniškega društva Slovenije je nagrajencem izročil jubilejne listine, dr. Vrančičeva pa je delila nageljne.

Hvala vsem, ki ste s prisotnostjo obogatili slovesnost!

Nekrologi

IN MEMORIAM

DOC. DR. ZVONIMIR ŠUSTERŠIČ

1912–2006

Igor Bizjak, Radko Komadina

Poslovali smo se od zdravnika, organizatorja zdravstvene službe, pedagoga in našega dolgoletnega sodelavca primarija Zvonimirja Šusteršiča, ki je svoje življenje posvetil bolniku in sodelavcem. V težkem povojnem času je organiziral zdravstveno službo v širšem celjskem območju in iz neznanne bolnišnice ustvaril danes priznano celjsko bolnišnico.

Ravnateljstvo celjske bolnišnice je dr. Šusteršič, star 36 let, prevzel 8. 1. 1948 v času, ko je bila celjska bolnišnica sklop zgradb iz stare Avstrije, stare Jugoslavije ter začetih in nedograjenih objektov. Z veliko vložene napore je izdelal gradbeni program in skice, po katerih so arhitekti naredili načrte za bolnišnico. Strokovno okrnjena bolnišnica je imela leta 1948 le 7 oddelkov: kirurgijo, interno, ginekologijo, okulistiko z otorino, pediatrijo, infektologijo in patomorfologijo. Ni bilo ne laboratorijske ne transfuzijske ne lekarniške službe, pomanjkljiva je bila tudi infrastruktura. Pri svojem delu je velikokrat naletel na organizacijske in administrativne težave. Zaradi svoje premočrnosti in nepopustljivosti si je nabral veliko nasprotnikov med zdravniki, pa tudi pri nerazgledanih oblastnikih. Njegovo delo pri ustvarjanju sodobnih in organizacijskih temeljev sodobne bolnišnice, kirurških oddelkov svojega časa in ustanovitvi prvega samostojnega urološkega oddelka v Sloveniji je neprecenljivo.

Na področju upravljanja je pobudo prevzel sam in predlagal in delno izpeljal svoj program:

- ambulantno in hospitalno službo je združil v okviru bolnišnice,
- povezovati je želel zdravstvene ustanove vseh profilov in strok v regionalni zdravstveni center (Zdravstveni center Celje je bil prvi v Sloveniji),
- hotel je spodbujati zdravstvenega delavca po stimulativnem storitvenem sistemu in
- predlagal je tudi, da se mreža bolnišnic v takratni republiki reorganizira.

Težavno obdobje, v katerem je vodil bolnišnico, je zahtevalo poleg hotenj in znanja tudi dobršno mero sposobnosti vodenja ter veliko občutka pri postavljanju prioritet ob naraščajočih zdravstvenih potrebah. Dr. Šusteršič je vse to imel.

Trdil je, da je strokovni in ekonomski napredek v zdravstvu možen le s povezovanjem znanja, ljudi in opreme. Svoje zamisli o organiziranosti zdravstvene službe je objavil v številnih študijah. Je tudi avtor prvih sistemskih načinov obračunavanja zdravstvenih storitev. Po letu 1955, ko je prenehal biti ravnatelj bolnišnice, se je v celoti posvetil kirurgiji.

Kot docent na Medicinski fakulteti je uredil učbenik Kirurgija, ki je izšel leta 1977 pri Mladinski knjigi v Ljubljani. Do tega leta je tudi vodil kirurški oddelk SBC. Kot strokovni svetovalec – svetnik se je upokojil leta 1983.

Mlajši kirurgi se ga spomnimo kot urologa, vendar je leta 1946, v času velikih materialnih stisk kirurgije, skonstruiral osteosintetski vijak za oskrbo zlomov stegeničnega vratu, ki ga je z uspehom uporabljaj celih 20 let.

Od leta 1965 do leta 1977 je bil predstojnik urološkega odseka oziroma oddelka celjske bolnišnice, kjer je uvedel najnovejše dosežke v urologiji, strogo delovno disciplino, natančno medicinsko dokumentacijo in interdisciplinarno sodelovanje. Bil je kirurg in urolog v pravem pomenu besede.

Kot podpredsednik Kirurške sekcije je skupaj s Francem Dergancem in dr. Oberhoferjem iz Zagreba ustanovil intersekcijske hrvaško-slovenske sestanke, prvega kar pri sebi v Celju. S kolegi iz Gradca in Dunaja je bil pobudnik Štajersko-slovenskih srečanj, prvo je bilo v Celju bližnji Dobrni leta 1981.

Dr. Šusteršič je bil vesten, predan in marljiv človek. Kot vsestranski kirurg je bil vzor številnim generacijam sodelavcev. Lucidnost njegove misli in predanost poslanstvu poklica ostajata zapisani v temelje sodobne celjske bolnišnice, zato mu je tudi MOC leta 1995 izkazala spoštovanje s podelitvijo zlatega celjskega grba za življenjsko delo na področju kirurgije in urologije.